

OBWOŁACZ (1) *sb m*

I sg obwołacz(e)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, kto coś głosi [czego]: Páweł í. także o sobie mowi: Ia iestem dan obwołáczem Ewányeliey/ y Apoštołem á doktorem pogánom. *RejPosRozpr* b4.

Synonimy cf OBWOŁYWACZ.

MN